

φρουκτωρία

Κυριακή, 3 Μαρτίου 2013
6:46 πμ

93

300 Δημητρακος
ΣΗΜΑΣΙΑ

Το πραγμα (οπως το τηλεφωνο)

φρουκτώριον ἰδὲ) μὲν. φυλακεῖον ἢ πύργος, ὅφ' οὐ ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξεπέμποντο φρουκτω-
ρία βλ.λ.1) : Πλούτ.Πομπ.24 ἦν . . ναύσταθμα
πολλαχόθι πειρατικά καὶ φρουκτώρια τετειχισμέ-
να, Πολυδ.4,127· 2) εἶδος τι φάρου πρὸς κα-
θοδήγησιν τῶν ναυτιλλομένων : Ἡρωδιαν. Ἰστ.4,2,8
ἀπεικάζει τι ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσμα-
τος φρουκτωρίοις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα νύ-
κτωρ διὰ τοῦ πυρός ἐς ἀσφαλεῖς καταγωγὰς
τὰς ναῦς χειραγωγεί.

Η εργασία -Η ενεργεια (όπως η τηλεπικοινωνια)

φρυκτωρία (ή) |φρυκτωρίω| κ. μον. κ. νεώτ. ἡ
 διὰ φρυκτῶν βλ.λ.2| ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων συν-
 εννόηαις κατὰ τὴν νύκτα· Σουίδ. «ἡ διὰ τῶν πυρ-
 σῶν παραφυλακὴ νυκτερινή, ἡ λαμπὸς ἢ καῦσις,
 παρὰ τὸ πυρσὸν καὶ ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν» :
 Αἰσχ. Ἀγ.33 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντ' αἰσθη-
 σομαι τρίς ἐξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας,
 αὐτ.490, Σοφ.ἀπ.379 στρατῶ φρυκτωρίαν ἐδειξε,
 Εὐρ.Ρῆσ.55 φαίνει μ' ἐννυχὸς φρυκτωρία, αὐτ.
 128, Ἀριστφ. Ὀρν.1161 φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ
 φρυκτωρία ἐν τοῖσι πύργοις, Θουκ.3,22 ὅπως
 ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμί-
 οῖς ἦ, Ἀριστλ.Κόα.5 φύλακες φρυκτωριῶν τε
 ἐποπτήρες, Λυκόφρ.1096, Δίων Κ 65,18 πῦρ ὡσπερ
 ἐκ φρυκτωρίας αἰρόμενον, αὐτ.60,11· 2) κ. μον.
 αὐτὸ τοῦτο τὸ πρὸς συνεννόησιν ἀναπτόμενον
 πῦρ : Σχόλ.Εὐρ. Ὀρ.432 φρυκτωρίας ἤψε περί τὰς

ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, Ἀγοθ.313,2 |Ἰσοππ.1 φρυκτωρίας
 ἀνῆπτε πολλάς· 3| μον. μτφ. τὸ πνευματικὸν
 ἰδ. φώς : Δαμασκ.12,372|εἰ τῆ φρυκτωρία λαμπο-
 μένη τοῦ Πνεύματος, Μηναιῖ3.1 Ἔσπ.Θεοτ. νοῦς
 ἀστράπτων θείαις φρυκτωρίαις· 4) ὁμ. μον.
 μτφ. ὀρμή, παραφορὰ : Θεοφύλ.Σ 117,13 |Ἰσοππ.1
 ὑπομαραίνειν τῶν στρατιωτῶν τὰς μαινόμεναις τῆς
 ὀργῆς φρυκτωρίας.

Ο εντεταλμενος (ὅπως ο τηλεφωνητής)

φρυκτωρός |ὄ| |φρυκτός, αὔρος| κ. μον. ὁ
 φρουρῶν ἐν φρυκτωρίῳ πρὸς διαβίβωσιν φρυκτω-
 ριῶν βλ.λ.11, φύλαξ φρυκτωρίου διαβιβάζων ἐκεῖ-
 θεν σημεῖα διὰ πυρσῶν : Αἰσχ. Ἀγ.590 φρυκτωρῶν
 δια πεισθεῖσα, Θουκ 8,102 ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρυ-
 κτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ἠσθάνοντο τὰ πυρσῶν . .

Φρυκτωρός |ό| (φρυκτός, αὔρος| κ. μον. δ
 φρουρών ἐν φρυκτωρίῳ πρὸς διαβίβοσιν φρυκτω-
 ρίων βλ.λ.ΙΙ, φύλαξ φρυκτωρίου διαβιβάζων ἐκεῖ-
 θεν σημεῖα διὰ πυρσῶν : Αἴσχ. Ἀγ.590 φρυκτωρῶν
 διαπεισθεῖσα, Θουκ 8.102 ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρυ-
 κτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ἡσθάνοντο τὰ πυρὰ . .
 ἔγνωσαν ὅτι· πρβλ. Αἴσχ. Ἀγ 281· 2) κ. μον
 οὗτό τοῦτο τὸ διὰ πυρσῶν σημεῖον : Λυκόφρ.345
 ὅταν . . λάμψη κακῶν φρυκτωρῶν αὐτανέφιος
 τοῖς . . ἐκπεπλευκόσιν· |) μsn. αὐτὸ τὸ πῦρ,
 ὁ πυρσός : ΚΜίαναοσ Χρον.1437 φρυκτωρῶν ἦραν.

Screen clipping taken: 3/3/2013 6:49 πμ

ΕΙΚΟΝΕΣ

This stone hut stands 250 m above sea level, close to a triangulation pillar and on the edge of the Blackdown Hills. It partially encloses a pole-beacon which was a communications signal ready for use when the Spanish Armada was sighted in the English Channel in 1588. Fires on the coast would be lit and then one by one a network of fire beacons set ablaze. This was the signal for all able-bodied men to assemble at their local church, await instructions and arm themselves. This is possibly the only beacon hut in the country to survive in its original form. It linked with others at Holcombe Rogus, Upottery and Blackborough. This slit window allowed observers to watch for a light at Upottery beacon. Looking west-north-west.

Αναφορές

<p>ΦΥΛΑΞ</p> <p>Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων, φρουρᾶς ἑτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην, ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγηριν, καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον, ἀγγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἀλώσιμόν τε βᾶξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ</p>	<p>ΦΡΟΥΡΟΣ</p> <p>Τους θεοὺς παρακαλῶ να με λυτρώσουν απ' τα βάσανα τούτα της φρουράς μου που τώρα κι ένα χρόνο ἐδῶ υποφέρω, σαν το σκυλί πλαγιάζοντας, ἀπάνω στων Ἀτρειδῶν τη στέγη· κι ἔχω μάθει των νύχτιων ἀστρον τα κοπάδια κι ὅλους τους λαμπεροὺς των ἀρχοντες, τ' ἀστέρια που ξεχωρίζουε ψηλά και φέρνουν χειμῶνα στους θνητοὺς ἢ καλοκαίρι, πότε σα στέκονται θολὰ στη δύση, πότε σαν ανατέλλουν. Το σημάδι προσμένο της φωτιάς, λάμπασμα φλόγας, να φέρει το μαντάτο ἀπὸ την Τροία</p>
---	---

<p>ΦΥΛΑΞ</p> <p>Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων, φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος στέγαις Ἀτρειδῶν ἀγκαθεν, κυνὸς δίκην, ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγηριν, καὶ τοὺς φέροντας χειῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον, ἀγῆν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἄλωσιμόν τε βάζειν· ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. εὐτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχων εὐνήν ὄνειροις οὐκ ἐπισκοπούμενην ἐμήν — φόβος γὰρ ἀνθ' ἕπνον παραστατεῖ,</p>	<p>Τους θεοὺς παρακαλῶ να με λυτρώσουν ἀπ' τα βάσανα τούτα της φρουράς μου που τώρα κι ἐνα χρόνο ἐδῶ υποφέρω, σαν το σκυλί πλαγιάζοντας, ἀπάνω στῶν Ἀτρειδῶν τη στέγη· κι ἔχω μάθει τῶν νύχτιων ἀστρον τα κοπάδια κι ὅλους τοὺς λαμπεροὺς τῶν ἀρχοντες, τ' ἀστέρια που ξεχωρίζουε ψηλά και φέρνουν χειμῶνα στους θνητοὺς ἢ καλοκαίρι, πότε σα στέκονται θολά στη δύση, πότε σαν ανατέλλουν. Το σημάδι προσμένο της φωτιάς, λάμψασμα φλόγας, να φέρει το μαντάτο ἀπὸ την Τροία πὼς την κουρσέψαν· ἐτσι το προστάζει, γεμάτη ἐλπίδες η σκληρὴ καρδιά γυναίκα. Κι ὅταν στο μουσκεμένο ἀπὸ της νύχτας το δροσοβόλημα δέρνομαι στρώμα που ὄνειρα δε ζυγώνουν —τι ο φόβος με παραστέκει πάντα κι ὄχι ο ὕπνος,</p>
<p>ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, ἕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος, κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου. νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων (20) εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.</p>	<p>και φαίνομαι πὼς τραγουδῶ ἢ κάτι μουρμουρίζω, γιατρικό στη νύστα μ' αὐτό μου το τραγουδίσμα ζητώντας, τότε με πιάνει θρήνος και στενάζω για του σπιτιοῦ τα πάθη, που σαν πρῶτα τόσο καλά δεν κυβερνιέται. Τώρα μακάρι λυτρωμὸς στα βάσανά μου καλότυχος να ῥθει κι ἀπ' το σκοτάδι χαρούμενη να ξεπηδήσει λάμψη...</p>
<p>Αισχυλος -Αγαμέμνων στ. 21.</p>	

Απόσπασμα οθόνης που λήφθηκε: 9/4/2013 5:49 μμ